

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6P/141/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715204575
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2715204575.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Ivanom Šimekom vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, dieťa rodičov: matka A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom E.. F. XX, XXX XX U. a otec D. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. C. XX, XXX XX U. o zvýšenie výživného na maloleté dieťa a úpravu styku, takto

rozhodol:

Súd zvyšuje výživné otca na mal. Q. zo sumy 60,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne s účinnosťou od 26.6.2015, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Súd týmto mení rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 5P/42/2011-96 zo dňa 3.5.2012 v časti výšky výživného otca na mal. Q..

Nedoplatok na výživnom na mal. Q. za čas od 26.6.2015 do 31.10.2015 v sume 440,- eur súd povoľuje otcovi zaplatiť v splátkach po 20,- eur mesačne splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd konanie o úprave styku otca s mal. Q. zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka podala dňa 26.06.2015 na Okresný súd Skalica návrh na zvýšenie výživného otca na maloleté dieťa tak, že žiadala zvýšiť výživné na mal. Q. zo sumy 60,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne a zároveň žiadala upraviť styk otca s maloletou na každú nepárnu sobotu od 14.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky od podania návrhu. Svoj návrh matka odôvodila tým, že naposledy bolo výživné určené v roku 2012. Matka býva sama s maloletou v 1-izbovom byte. Mal. Q. navštevuje od septembra 2013 materskú školu v J.. Maloletá je zdravá. Matka poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 146,11 eur mesačne a prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur mesačne. Iné príjmy nemá, finančne jej vypomáhajú jej rodičia. Otec výživné platí nepravidelne. Matka si uplatňuje náhradné výživné. Otec nijakým iným spôsobom neprispieva na maloletú, naposledy zaplatil výživné v januári a vo februári po 30,- eur. Otec sa o mal. Q. nezaujíma, neprejavuje o ňu záujem, od rozhodnutia súdu maloletú nevidel. Otec by mal pracovať v Nemecku.

Matka svoj návrh na úpravu styku otca s mal. Q. zobrala späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť.

Otec sa k návrhu písomne nevyjadril.

Kolízny opatrovník sa k návrhu vyjadril s tým, že navrhol zvýšiť výživné na mal. Q..

Otec sa na pojednávanie nedostavil. Predvolanie riadne a včas prevzal, svoju neúčast' neospravedlnil, o odročenie nepožiadaval. Keďže boli splnené podmienky dané v § 101 ods. 2 O.s.p., súd vec prejednal v jeho neprítomnosti, prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom matky, zástupcu kolízneho opatrovníka, obsahom pripojeného spisu sp. zn. 5P/42/2011, ilustráciou v Sociálnej poisťovni, správami ÚPSVaR, potvrdením z exekútorského úradu, správou zo šetrenia pomerov a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 5P/42/2011-96 zo dňa 03.05.2012 súd zveril mal. Q. do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil výživné na mal. Q. vo výške 60,- eur mesačne. V čase poslednej úpravy výživného súd pri svojom rozhodovaní o výživnom vychádzal z nasledovných skutočností: Matka bola zamestnaná v spoločnosti Q., kde dosahovala priemerný mesačný čistý príjem vo výške 371,71 eur. Matka poberala prídavok na dieťa vo výške 22,01 eur mesačne. Otec bol nezamestnaný, evidovaný na úrade práce. Nepoberal žiadne dávky, pracoval len brigádne bez pracovnej zmluvy alebo dohody o vykonaní práce, pričom na ruku mal dostávať cca 120,- eur mesačne. Naposledy otec mal pracovať v otcovej firme Š. J., J..S..Z. do februára 2012, kde mal dosahovať oficiálne príjem len vo výške 17,55 eur mesačne. Otec mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. A., nar. XX.XX.XXXX vo výške 66,39 eur mesačne. Mal. Q. chodila do súkromných jasí.

Z výsluchu matky na pojednávaní súd zistil, že býva v jednoizbovom byte, ktorý je v jej vlastníctve. Mesačne naďalej spláca hypotéku vo výške 138,- eur. Momentálne je nezamestnaná cca 2 roky. Je evidovaná na úrade práce. Poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 146,40 eur mesačne. Ďalej poberá náhradné výživné vo výške 60,- eur a rodinné prídavky na jedno dieťa. Matka vykonáva verejnoprospešné práce z toho dôvodu, že poberá dávky v hmotnej núdzi. V Q. ukončila pracovný pomer pred cca dvomi rokmi. Bol ukončený dohodou z dôvodu, že jej nevyhovoval pracovný čas. Nemal kto vyzdvihovať mal. Q. zo škôlky a byť s ňou. V roku 2014 absolvovala matka operáciu slinnej žľazy, zároveň jej našli nezhubný nádor, tejto jej operovať nebudú. Otec výživné na mal. neplatí, popr. zaplatí nepravidelne. Matka si hľadá zamestnanie, ale môže pracovať len na rannú zmenu kvôli mal. Q.. Mal. Q. navštevuje materskú školu v J., za ktorú platí 15,- eur za obedy. Z ostatných poplatkov sú oslobodení ako rodina v hmotnej núdzi. Mal. je zdravá. Výdaje na mal. sú bežné ako oblečenie, stravovanie, hygiena. Matka platí nájom na bývanie vo výške 76,- eur mesačne. Finančne jej vypomáha jej sestra, ktorej opatruje dcéru. Taktiež jej finančne vypomáhajú jej rodičia. O otcovi dieťaťa nemá žiadne bližšie informácie. Počula len od susedy, že by mal pracovať niekde v Nemecku ešte s dvomi kamarátmi vždy na tri týždne. Nič však bližšie k tomu uviesť nevie, ani jeho zamestnávateľa. Nevie o aké práce sa jedná. Od podania návrhu otec zaplatil len za mesiac september výživné vo výške 60,- eur. Ostatné mesiace nezaplatil. Matka už aj v minulosti podávala trestné oznámenie pre neplatenie výživného, takisto sa vedie exekúcia. Exekučne sa však nevykonávajú žiadne zrážky, nakoľko otec nikde oficiálne nepracuje, nikde nie je vedený a exekútor to nemá z čoho sfíhať. Otec má dve vyživovacie povinnosti tak ako pri poslednej úprave výživného. Okrem mal. Q. má ešte jednu dcéru mal. A. Š.. Iné deti nemá.

Zástupca kolízneho opatrovníka uviedol, že s návrhom na zvýšenie výživného súhlasí. Poukázal na to, že rodina je v hmotnej núdzi. Pri šetrení pomerov nechávali odkaz otcovi, aby ich kontaktoval. Otec na to žiadnym spôsobom nereagoval.

Zo správy z prešetrenia pomerov súd zistil, že mal. Q. býva s matkou v 1-izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve matky. Byt je dostatočne zariadený ich potrebám. Matka má s maloletou vybudovaný veľmi dobrý vzťah. Otec sa o maloletú nezaujíma, nenavštevuje ju. Videl ju len pri náhodných stretnutiach v meste. Výživné platí sporadicky, asi dva razy do roka. Matka poberá náhradné výživné. Mal. Q. navštevuje materskú škôlku v J.. Maloletá je zdravá. Matka je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie. Poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 146,11 eur mesačne a rodinné prídavky a náhradné výživné vo výške 60,- eur. Finančne matke vypomáha jej partner, matka a sestra. Otca sa im nepodarilo kontaktovať.

Z potvrdenia exekútorského úradu JUDr. Viery Kučerovej mal súd preukázané, že dňa 14.09.2012 im bol doručený návrh na vykonanie exekúcie. Prostredníctvom súdneho exekútora neboli od povinného vymožené žiadne finančné prostriedky.

Zo správ ÚPSVaR Senica súd zistil, že matka je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 146,40 eur mesačne a prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur mesačne.

Podľa § 62 ods. 1 Zák. č.36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, súd prihliadne aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods.3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 163 ods. 1 O.s.p. rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 163 ods. 2 O.s.p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

V danom konaní sa jedná o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, a preto súd v prvom rade skúmal, či oproti predchádzajúcej úprave výživného (poslednej úprave výživného rozhodnutím súdu) došlo k takej zmene pomerov, ktoré by boli podstatnou zmenou okolností vzhľadom k okolnostiam aktuálneho rozhodovania súdu o výživnom v zmysle § 78 ods. 1 Zák. o rodine. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním nových pomerov s pôvodnými pomermi. Súd musí skúmať okolnosti, t.j. schopnosti, možnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom a po jeho vydaní, tieto porovnať a po komplexnom zhodnotení posúdiť, ktoré zmeny prevažujú a či zakladajú dôvod pre zmenu, v kladnom prípade pre akú zmenu a od ktorého času. Zmena pomerov môže byť odôvodnená jednak okolnosťami na strane povinného (napr. strata zamestnania, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov), ale tiež na strane oprávneného (napr. zmena potrieb u školopovinných

detí súvisiacich s prechodom na iný stupeň školského systému, nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám) a jednak vývojom životných nákladov. Súd pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, teda maloletého dieťaťa, ktoré môžu byť rôzne, sú závislé predovšetkým od zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, nadania dieťaťa, spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie a jeho uplatnenia v spoločenskom živote. Výraznou mierou sú potreby mal. dieťaťa bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi povinného, teda oboch rodičov, na ktoré súd pri rozhodovaní o výživnom tiež prihliada. Povinnosťou oboch rodičov, bez ohľadu na to, či s deťmi žijú v spoločnej domácnosti, je venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojich detí a podieľať sa tak na všestrannom vývoji svojich detí, ktoré nie sú schopné ešte samé sa živiť a ktoré sú z tohto dôvodu odkázané v plnej miere na svojich rodičov.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh matky na zvýšenie výživného bol dôvodný, a to vzhľadom na zmenu pomerov, ktorá je podľa názoru súdu závažnejšieho, výrazného významu. Súd dospel k záveru, že u maloletého dieťaťa došlo k zmene pomerov (okolností) a je potrebné rozhodnúť o zvýšení výživného pre maloleté dieťa. V konaní bolo preukázané, že naposledy bola výška výživného určovaná rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 5P/42/2011-96 zo dňa 03.05.2012. Od tohto času uplynula doba viac ako tri roky, kedy výška výživného nebola zmenená a naposledy určené výživné je v súčasnej dobe pre maloleté dieťa nedostačujúca a nezohľadňujúca jej zvýšené životné náklady. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zmenu predchádzajúceho rozhodnutia došlo na strane oprávneného. Mal. Q. je vekom staršia, za uvedené obdobie viac ako o 3 roky a teda prirodzene sú aj vyššie náklady na jej živobytie. Maloletá pri poslednej úprave výživného navštevovala jasle v súčasnosti navštevuje materskú škôlku, za ktorú matka platí len 15,- eur mesačne obedy, nakoľko sú posudzovaný ako rodina v hmotnej núdzi. Zdravotný stav mal. Q. je dobrý. Výdaje na maloletú sú bežné súvisiace s oblečením, stravovaním a hygienou.

Súd v konaní skúmal i schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinných, teda oboch rodičov. Na strane povinného, teda otca maloletého súd nemal preukázanú žiadnu zmenu pomerov oproti ostatnému rozhodnutiu o výživnom. Otec napriek výzve súdu nepreukázal svoje finančné a majetkové pomery, či je zamestnaný, či má oficiálny príjem, kde pracuje a pod. Pri poslednej úprave výživného bol otec nezamestnaný, evidovaný na úrade práce. Nepoberal žiadne dávky, pracoval len brigádne bez pracovnej zmluvy alebo dohody o vykonaní práce, pričom na ruku mal dostávať cca 120,- eur mesačne. Keďže otec súdu nepreukázal žiadnu zmenu pomerov, súd vychádzal z rovnakých skutočností ako pri ostatnom rozhodnutí o výživnom a teda pri absencii jeho oficiálnych príjmov, z jeho schopností a možností. Súd mal preukázané, že otec tak ako pri ostatnom rozhodnutí o výživnom nemá žiadny oficiálny príjem. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni mal súd preukázané, že otec nie je nikde evidovaný. Z potvrdenia exekútorského úradu JUDr. Viery Kučerovej mal súd preukázané, že od roku 2012 neboli exekútorom od povinného (otca) vymožené žiadne finančné prostriedky. Otec žiadnym spôsobom ani nepreukázal, že by bol osobou invalidnou, že by mal nejaké zdravotné problémy, pracovné obmedzenia a pod. Súčasne treba podotknúť, že otec sa k prejednávanej veci nijakým spôsobom nevyjadril, ani sa nevyjadril k návrhu na zvýšenie výživného, ani neuviedol, že by s návrhom matky nesúhlasil. Otec nijako ani nepreukázal svoju finančnú a osobnú situáciu, otec sa na pojednávanie ani nedostavil, neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie pojednávania. Otec svojim nezájmom a svojou nečinnosťou určitým spôsobom vyjadril svoj postoj k prejednávanej veci. Súd poznamenáva, že výživa dieťaťa musí byť zabezpečená neustále, dieťa nemôže „doplácať“ na to, že jeho rodič je napr. nezamestnaný, nemajetný, bez príjmu atď. Súd teda má za to, že je v schopnostiach otca nájsť si oficiálne zamestnanie a platiť zvýšené výživné vo výške 120,- eur mesačne, ktoré zodpovedá odôvodneným potrebám mal. Q., pri zohľadnení, že otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k mal. A., vo výške 66,39 eur mesačne. Na strane matky nastala výraznejšia zmena pomerov, keďže momentálne je matka nezamestnaná, poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 146,40 eur mesačne a prídavky na dieťa vo výške 23,52 eur mesačne. Matka pri poslednej úprave výživného bola zamestnaná v spoločnosti Q., kde dosahovala priemerný mesačný čistý príjem vo výške 371,71 eur. Súd zároveň prihliadol na to, že matka je ten z rodičov, ktorý sa osobne stará o mal. dieťa, čím sa tiež podieľa na jeho výžive.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti má súd za to, že je dôvodné zvýšiť výživné otcovi na mal. Q. zo sumy 60,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne s účinnosťou od 26.06.2015, teda od podania návrhu na súd. V danom konaní sa jedná o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu a súd nie je viazaný

nielen požiadavkou na úpravu od konkrétneho požadovaného času, ale ani požiadavkou konkrétneho výživného. Súd zohľadnil všetky vyššie uvedené okolnosti a má za to, že výživné na mal. Q. je možné zvýšiť o sumu 60,- eur mesačne. Napokon samotný otec neuviedol, že by s návrhom matky na zvýšenie výživného na sumu 120,- eur mesačne nesúhlasil. Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených okolností má súd za to, že je otec schopný platiť výživné na maloletú v uvedenej výške, pričom táto suma podľa názoru súdu zodpovedá ako možnostiam a schopnostiam rodičov, tak aj odôvodneným potrebám maloletej s prihliadnutím na jej vek, osobné potreby a náklady na živobytie.

Vzhľadom na zvýšenie výživného od podania návrhu, vznikol otcovi nedoplatok na výživnom za obdobie od 26.06.2015 do 31.10.2015 v sume 440,- eur, ktorý súd otcovi povolil zaplatiť v mesačných splátkach po 20,- eur splatných spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia počínajúc mesiacom po právoplatnosti rozsudku. Súd pri určení nedoplatku vychádzal zo skutočností uvádzaných matkou, keď otec mal od podania návrhu výživné zaplatené len za mesiac 09/2015 vo výške 60,- eur, ostatné mesiace nezaplatil. Otcovi vznikol nedoplatok na výživnom za 5 dní mesiaca 6/2015 v sume 20,- eur (120/30x5), mesiace 07/2015, 8/2015 a 10/2015 v sume 360,- eur (120x3) a za mesiac 09/2015 v sume 60,- eur (120-60), teda spolu 440,- eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, pretože súd prejednával vec v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie len otec, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo. Ostatní účastníci sa po vyhlásení rozsudku vzdali práva podať odvolanie.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)